

Μετά τη Δανία και την Ελβετία ήρθε και η σειρά της «φιλόξενης», κατά τα άλλα, Γερμανίας να υιοθετήσει τα μέτρα βίαιης προλεταριοποίησης των προσφύγων που «υποδέχεται» στα εδάφη της.

Ο λόγος για τη νομοθετική ρύθμιση που προβλέπει ότι οι κρατικές αρχές θα κατάσχουν τα τιμαλφή και τα μετρητά που τυχόν φέρουν μαζί τους οι πρόσφυγες, αφήνοντάς τους με το ποσό των 200 ευρώ, όσον αφορά τουλάχιστον τη Γερμανία.

Η εν λόγω νομοθετική ρύθμιση έχει προκαλέσει ήδη αντιδράσεις, καθώς ξεσκίζει το πέπλο της «φιλόξενης», «προοδευτικής», «ανεκτικής» και τόσα άλλα επίθετα με τα οποία έχει κατά καιρούς στολιστεί, Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Το ζήτημα όμως, εκτός από ηθικό, είναι και βαθιά ταξικό. Τα ευρωπαϊκά κράτη με την εν λόγω ρύθμιση στην πραγματικότητα εφαρμόζουν στην πράξη αυτό που από καιρό έχουν εξαγγείλει στα λόγια: Ότι οι πρόσφυγες θα γίνονται δεκτοί μόνο ως σκλάβοι, ως φτηνό, αναλώσιμο ειδικευμένο σε μεγάλο βαθμό εργατικό δυναμικό.

Η στρατηγική αυτή, που υπονοείται όταν τα παπαγαλάκια των κεφαλαιοκρατών ή και οι ήδη οι επιχειρηματίες κάνουν λόγο για τη «μεγάλη ευκαιρία» που προσφέρει η προσφυγική κρίση, προϋποθέτει ότι οι πρόσφυγες, πολλοί εκ των οποίων ανήκαν στα μεσοστρώματα της Συρίας και ίσως έχουν μαζί τους κάποια ποσά σε μετρητά ή πολύτιμα αντικείμενα, δεν θα έχουν τίποτα άλλο για να επιβιώσουν παρά τα χέρια και το μυαλό τους, την εργατική τους δύναμη.

Αυτό εξάλλου προκύπτει και από την «άλλα λόγια ν' αγαπιόμαστε» απάντηση του εκπροσώπου του γερμανικού υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων, Κρίστιαν Βέστχοφ, σε ερώτηση δημοσιογράφου σχετικά με την απόφαση κατάσχεσης των πολύτιμων αντικειμένων και μετρητών των προσφύγων.

«Ισχύει η αρχή ότι πέρα από το ποσό των 200 ευρώ πρέπει να χρησιμοποιηθεί η ίδια

περιουσία, την οποία φέρνει κάποιος μαζί του, πριν αναλάβει η κοινωνία αλληλεγγύης, δηλαδή ο φορολογούμενος, να δώσει χρήματα», ανέφερε, σε μία απάντηση που δεν έπεισε κανέναν.

Γιατί αυτό που λέει ο Βέστχοφ είναι ότι το γερμανικό κράτος θα φτωχοποιεί τους πρόσφυγες, κλέβοντάς τους κανονικά και με τον νόμο, με αποτέλεσμα στη συνέχεια να είναι αναγκασμένοι να καταφύγουν στην κρατική μέριμνα για να επιβιώσουν, η οποία μέριμνα θα παρέχεται υπό όρους και προϋποθέσεις.

Ποιες θα είναι αυτές οι προϋποθέσεις; Το παράδειγμα της Σουηδίας, που πρόσφατα ανακοίνωσε ότι θα αναγκάζει τους αιτούντες άσυλο να εργάζονται τσάμπα για το καλό της... ψυχικής τους υγείας (αν σας θυμίζει το “η εργασία απελευθερώνει” δεν κάνετε λάθος), είναι άκρως διαφωτιστικό.

Πλήρης εξευτελισμός, βίαιη προλεταριοποίηση και στρατιές σκλάβων που θα δουλεύουν για ένα κομμάτι ψωμί στα σύγχρονα Νταχάου, με μια τεράστια «δεξαμενή» νέων εργατικών χεριών στις χώρες υποδοχής, αυτή είναι η μεταναστευτική πολιτική της ΕΕ, που μέρα με τη μέρα φανερώνει ολοένα και περισσότερο το αποκρουστικό της πρόσωπο.

Γ.Μ.